

la veu de Benicarló

de Benicarló

LA DIETA DE MODA

PINXOS DE CARXOFA

+

COQUES DE SANT ANTONI



Balaguer a punt de pujar al podi al Campionat d'Espanya

PINXOS DE CARXOFA PER ALEGRAR L'ECONOMIA BENICARLANDA

text REDACCIÓ

Si fa sis anys als bars de Benicarló algú els haguera dit que esgotarien les tapes els caps de setmana, probablement l'hagueren tractat de boig. O alguna cosa pitjor. Però sí, el discret encant de la carxofa, com bé ho va qualificar un crític culinari, plena i desborda previsions durant les jornades del Pinxo de la Carxofa. Els 38 establiments que enguany s'han sumat a la sisena iniciativa donen fe de l'èxit de la convocatòria en anys anteriors i del poder d'atracció que la creativitat dels empresaris té entre els clients dels establiments. Perquè, si una bona part del triomf cal atribuir-lo al inconfusible sabor de la carxofa de Benicarló una altra, no menys important, ha de ser, per justícia, concedir-lo als restauradors, que saben traure-li els mil i un sabors a la preuada hortalissa benicarlanda.

PREMIS QUE COSTEN , PERÒ ATRAUEN ALS CLIENTS

Joanvi Albert, gerent del Restaurant Sant Gregori, dona fe dels desvetllaments que ha patit al llarg dels últims mesos per a donar forma al pinxo que enguany es va alçar amb el primer premi del concurs convocat per la Penya Mechero. Sota el suggeridor nom de Carxofa farcida de bacallà i llagostins de Benicarló sobre mirall d'americana suau, s'amaga un extens procés creatiu. "Vaig voler englobar tot el que representa Benicarló: carxofes i llagostins, mar i muntanya", va explicar Albert. Per a aconseguir-lo "hem bullit les carxofes en oli, per a aconseguir que mantinguen el seu color original sense afegir-los ni llima ni vinagre, que alteren el sabor".

La crema de bacallà serveix de farciment i la pell del peix "com cruixent en la decoració". Els llagostins duen un procés més delicat. Després de pelar-los d'un en un s'arrebossen en un cruixent de fruits secs i es passen per la paella. El pinxo se serveix muntat sobre un llac de crema americana elaborat amb els caps dels llagostins. Tot, per un euro i mig,



ve de la pàgina anterior

que és el cost unificat que tenen les tapes en tots els establiments participants en la ruta. Albert va arreplegar orgullós el seu guardó i va assegurar que “la gent, malgrat que estem fora del nucli urbà, s'acosta igual a provar el nostre pinxo”.

EL PODER D'ATRACCIÓ DE LA CARXOFA

I és que durant 15 dies els participants de la ruta culinària ofereixen per un euro i mig una tapa en la qual la Carxofa de Benicarló té un lloc protagonista. Bé com reclam central o com acompanyament. L'únic producte de la província de Castelló amb Denominació d'Origen demostra, en mans dels experts cuiners benicarlandos, perquè és tan benlloguda en els mercats nacionals i internacionals. I per això mateix durant la primera setmana s'han desbordat totes les previsions. Bars i cafeteries de la ciutat han vist com una processó d'àvids consumidors arribava fins als seus establiments i omplien les taules en un mes que sol ser difícil atraure'ls per la quantitat de teranyines que tenen la major part de les butxaques. Ruth Martí, una dels membres del jurat, va assegurar que “el guanyador de la primera ruta sempre ens diu que a ell li va canviar la vida el premi. Va guanyar molts clients que fins a aqueix moment no el coneixien i ara són habituals del seu establiment”. De fet, només cal fer-se un volt pel carrer qualsevol nit entre setmana de les que duren les jornades. “El carrer està ple de colles senceres que van de bar en bar provant els pinxos. Això, en el mes de gener, és molt important per a l'economia”, va sostenir Martí.

“Tot just eren les set de la vesprada del passat divendres, hora que oficialment s'inaugurava la ruta, i ja havia començat a entrar gent demanant pinxos de carxofa”, explicava Iván Alemany, propietari de la cafeteria San Rafael de Benicarló. “De cop i volta ens troben amb el bar ple de gent que ve a provar la tapa que has elaborat i se't desborden totes les previsions”, explica una altra

I és que durant 15 dies els participants de la ruta culinària ofereixen per un euro i mig una tapa en la qual la Carxofa de Benicarló té un lloc protagonista. Bé com a reclam central o com acompanyament.

de les participants. En tan sols tres hores es poden arribar a servir quasi 300 pinxos de carxofa. Un revulsiu per a les malparades caixes registradores que durant aquest mes solen tenir poques alegries. “Per descomptat que les jornades ajuden i molt a sobreportar la crisi”, explica una de les propietàries. I és que encara que en la major part dels casos asseguruen que l'elaboració dels pinxos suposa un treball extra a l'habitual dels establiments, ningú nega el poder d'atracció que té per a acostar als clients fins als bars. De fet, molts dels consumidors aprofiten l'excusa per a conèixer nous establiments. Tere sosté, mentre dona bon compte d'un dels pinxos que “mai havia entrat ací, no m'atreia. Però he descobert que treballen molt bé i són molt amables. Tornaré”.

EL BOCA ORELLA FA LA PROMOCIÓ... I LES XARXES SOCIALS

I aquest és precisament un dels objectius que persegueixen la major part dels participants en la ruta: que els consumidors els coneguen i atraure a potencials clients. “Som conscients que per nosaltres mateixos no seríem capaços de fer aquesta publicitat. Sobretot el boca a boca, que és el que més funciona, i la quantitat de fotos que circulen per internet”, expliquen. I és que aquesta setmana els usuaris de les xarxes socials s'han encarregat de difondre mitjançant fotos i explicacions la carta de suggeriments dels bars participants en aquesta ruta. Així, la reinvençió de Sant Antoni, una al·legoria de la foguera en la qual es crema el dimoni que va temptar al

sant segueix sent, dos anys després de guanyar el premi al millor pinxo, una de les tapes més demandades en el San Rafael.

La seua composició a força de crema de coliflor, amb xips de carxofa, lletadetes d'anyell, crispetes de porc i coca de botifarra ha fetillat ja a centenars de comensals i entre ells alguns celíacs, atés que aquesta proposta, igual que el iogurt de parmesà amb bolets i pesto de carxofa poden ser consumits per aquest col·lectiu. Un púding de porros i carxofa amb escuma de marisc, el volcà de carxofa amb ou potxé o les hamburgueses de carn de bou amb carxofa en salsa barbacoa, formatge, tomàquet i brots d'espínacs, completen la carta d'aquest establiment, que redobla esforços durant aquests dies per atraure als consumidors. “El nostre establiment està allunyat del centre de la ciutat i ja que la gent ha de vindre ací a posta, volem poder oferir-los una cosa diferent i que s'emporten un bon sabor de boca”, assegura. I és que la ruta del pinxo de carxofa ha aconseguit anar més enllà dels senzills muntadets a força de carxofa, el públic s'ha fet exigent i els cuiners ho saben. “Aquestes propostes requereixen molt de treball. Personalment, duc tot l'any pensant en les tapes que oferir i aproximadament fa un mes comencem a experimentar en la cuina”, indicava el propietari del San Rafael. De fet el propi alcalde, Marcelino Domingo, donava fe d'aquest fet. “Tots fan una labor molt important en pro de la festa i l'èxit de participació és gran”, va al·legar. En segon lloc d'aquesta peculiar ruta quedava el pinxo elaborat pel restaurant Gastón i Larraiz, batejat amb el nom de Croqueta de Carxofa amb cruixent de sègol amb núvol d'allioli de mandarina. El tercer lloc de la sisena ruta ha estat enguany per al Cafè Marrón, que ofereix als seus clients l'essència: clorofil de carxofa, cendra, emploma ibèrica i llagostí arrebossat en quillos. La ruta del pinxo de carxofa es perllongarà fins al pròxim 27 de gener, donant el relleu així als restaurants del ciutat amb les seues jornades gastronòmiques.

FOMENT DE L'OCUPACIÓ MITJANÇANT LA INCENTIVACIÓ DE L'URBANISME

text i foto NATÀLIA SANZ

La Regidoria d'Urbanisme reduirà el cànon d'ús per a empreses que desenvolupen activitats en sòl no urbanitzable fins a un màxim del 50%.

L'objectiu és "contribuir a crear ocupació", segons va destacar l'edil d'Urbanisme, Pedro López. Dins del marc de la llei 2/2010 del Consell de mesures per a la creació de treball, l'Ajuntament de Benicarló està treballant en algunes iniciatives que faciliten la creació de riquesa i d'ocupació. Aquesta és una de les quals s'aprovaran en el pròxim ple municipal, després que aquesta setmana passada per la comissió d'Urbanisme. La reducció "serà proporcional en funció del nombre de treballadors i de les característiques del lloc de treball, fins a un màxim del 50% del cànon", va destacar López. A aquesta bonificació podran optar empreses de vivers, de ferralla o dotacions esportives, entre unes altres. D'altra banda, el consistori treballa també en l'incentiu per a la contractació d'arquitectes de la localitat, amb l'objectiu que siguin contractats per a revisar els edificis que tinguen més de 50 anys d'antiguitat. L'edil d'Urbanisme va recordar als seus propietaris l'obligació d'aplicar aquesta mesura, segons la legislació actual. La revisió servirà per a determinar "si tenen les condicions necessàries per a ser habitades o no". Pel que fa a això, López va anunciar que el consistori elaborarà un llistat d'habitatges que es troben en aquesta situació i avisarà

als propietaris "que seran els que contracten als tècnics i es facen càrrec del cost de la revisió". Així, l'edil, va puntualitzar que "en el web municipal hi ha una relació d'arquitectes i arquitectes tècnics" que va ser elaborada amb altres fins però pot servir ara en aquest sentit. D'aquesta manera "ajudarem a dinamitzar l'economia local i la millora de la qualitat de vida dels veïns del municipi, així com a contribuir amb el medi ambient".

L'edil d'Urbanisme va anunciar que en breu s'obrirà al trànsit l'Avinguda del Maestrat, una de les eixides del municipi a la N340, després de la finalització de les obres d'urbanització del sector 7. López va detallar que els vehicles "no podran creuar la carretera com han fet fins ara, sinó que només podran accedir des del sentit Peníscola i eixir cap a Vinaròs". D'aquesta manera s'elimina un dels punts perillosos de l'encreuament d'aquesta carretera en el seu tram urbà benicarló. L'edil d'Urbanisme va recordar a més que servirà per a descongestionar la paral·lela Avinguda de Sant Francesc, un dels vials principals d'entrada i eixida del municipi. D'altra banda, l'empresa adjudicatària de la construcció del futur col·legi Àngel Esteban, que se situarà en aquesta zona "ens ha dit que l'obertura d'aquest vial és fonamental perquè ells puguen entrar i eixir mentre duren les obres". Els treballs continuaran en breu amb la realització de l'estudi geotècnic dels terrenys, pas fonamental per a la finalització del projecte i l'inici definitiu de les obres.

L'Hort de les Flors, un projecte social, educatiu i de salut

text i foto REDACCIÓ

Benicarló posarà en marxa un hort urbà pensat com un espai socioeducatiu i intergeneracional que es basarà en la participació ciutadana. L'Hort de les Flors s'ubicarà en una parcel·la de 2.000 metres quadrats cedida pel col·legi La Salle.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i la regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, han presentat L'Hort de les Flors, un nou programa de la Regidoria de Benestar Social pensat per a ser un punt d'encontre entre persones de totes les edats i condicions. A l'acte han estat presents també l'expert en agricultura ecològica Mariano Bueno i Jesús Arnau, promotors del projecte, i dos representants del col·legi La Salle, Javier Hernández i Alicia Pla, que ha cedit els terrenys on s'ubicarà l'hort. L'Hort de les Flors és un projecte sorgit de la demanda del Club de la Tercera Edat de comptar amb un hort urbà per als socis del Club que ha acabat convertint-se en un projecte socioeducatiu, obert i horitzontal en el qual participaran, a més dels usuaris del Club, els usuaris del Menjador Social i els alumnes del Centre Integrat Públic de Formació Professional, entre d'altres. De fet, un dels principals objectius de l'Hort de les Flors és precisament crear un espai intergeneracional que no només fomenti el cultiu de la salut (donat que els cultius seran totalment ecològics) sinó també el cultiu de les relacions socials. Una parcel·la de 2.000 metres



ubicada al carrer de la Sequieta, entre l'avinguda de Jacinto Benavente i l'avinguda de les Corts Valencianes servirà per posar en marxa el projecte. En total, s'han previst 22 parcel·les que es repartiran en tres àrees: hort urbà (per als usuaris del Club de la Tercera Edat) hort social i hort escolar (per als alumnes dels centres educatius). També hi haurà espais ornamentals, viver de planter, arbres fruiters, una zona experimental i una zona d'oci. El tipus de cultius seran totalment ecològics, en un intent per fomentar aquest tipus d'agricultura i d'apostar per la salut i pel medi ambient. Ja s'han fet els primers treballs de neteja dels terrenys i la pròxima setmana s'instal·larà el sistema de reg per goteig a tota la parcel·la. En el projecte hi col·laboren també les regidories d'Agricultura, Educació, Joventut, Medi Ambient i Urbanisme.

FINALITZEN LES OBRES DEL NOU PARC DE BOMBERS

text NATÀLIA SANZ

La Diputació de Castelló tindrà operatiu el nou Parc de Bombers del Baix Maestrat al començament de 2013 després que s'hagen conclòs ja les obres de les instal·lacions de Benicarló, que estan previst rebre oficialment el 3 de gener. D'aquesta forma, la comarca disposarà de les millors instal·lacions de tota la província, el que garanteix un servei molt millor davant qualsevol tipus d'emergència. El nou parc, que substituirà a les anteriors instal·lacions inaugurades l'1 de juliol de 1988, prestarà servei a un total de 14 municipi de la comarca del Baix Maestrat després de culminar unes obres que han costat 1.675.442 euros. El total de població censada és de 82.185 habitants, nombre que es duplica en l'estació d'estiu per l'afluència de turistes als municipis de costa de la comarca. El parc de Bombers de "Baix Maestrat" esta compost per un total de 53 funcionaris, repartits entre un cap del parc, cinc sergents-caps de torn, cinc caps i 42 Bombers. Així mateix, el parc es troba dotat amb un parc mòbil constituït de 12 vehicles especialitzats cadascun d'ells en tasques específiques de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, comptant amb un potencial de 22.000 litres aigualeix per a extinció, així mateix disposa d'un camió 'escala' per a rescats a 32 metres d'altura o un Furgó de Risc Químic dotat de material específic per a actuacions en les quals es vegem implicades matèries perilloses. Tant el Parc de Bombers com la totalitat de vehicles compten amb una dotació de material



necessari per a les comeses que el servei de Bombers té assignades.

"Les instal·lacions d'aquest nou parc vénen a significar les millors del Consorci Provincial de Bombers de Castelló, demostrant amb això l'esforç inversor de la Diputació Provincial de Castelló i la seua constant preocupació per la seguretat i protecció dels ciutadans de la nostra província", ha assegurat Luis Rubio .La data d'inauguració està encara pendent de definir atés que, una vegada alçada l'acta de recepció provisional, caldrà traslladar tot el material a les noves instal·lacions, que ocupen una superfície útil de més de 2.000 metres quadrats dins d'un solar de 11.220 metres quadrats.

El projecte del vi de Carlon comença a caminar

text REDACCIÓ

La recuperació del vi de Carlon s'ha començat a materialitzar amb la constitució de l'Associació de Viticultors. El viver d'empreses que s'instal·larà al Centre de Desenvolupament Empresarial acollirà la bodega per emmagatzemar el vi.

La recuperació del vi de Carlon ja està en marxa. Després de més d'un any de negociacions amb els agricultors que prendran part en el projecte, l'Associació de Viticultors del vi de Carlon ha quedat oficialment constituïda amb 14 socis, un president (que serà l'alcalde de torn) i un president d'honor, que serà Àngel Doménech, el propietari de la marca vi de Carlon, amb el qual s'ha arribat a un acord per a la cessió de l'ús de la marca.

El procés de producció començarà en breu, concretament el mes que ve, amb la plantació dels primers ceps de la varietat garnatxa tintorera, que era la varietat que s'utilitzava per a elaborar el vi de Carlon. La primera recol·lecció es podrà fer el setembre de 2014, ja que enguany la planta no farà raïm. En total es plantaran 12 hectàrees.

Tant l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, com els regidors responsables del projecte, Eduardo Arín i Juan Manuel Urquizu, s'han mostrat molt satisfets per la constitució de l'associació, "la primera pedra d'un projecte il·lusionant per a Benicarló per ser un projecte de recuperació d'un patrimoni



essencial de la nostra història", ha dit l'alcalde. Per la seua banda, el regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, ha destacat que el projecte pot ser "una nova oportunitat de negoci per al sector agrícola de Benicarló".

El regidor de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquizu, ha confirmat que la seu de l'associació i la bodega s'ubicaran en les instal·lacions del Centre de Desenvolupament empresarial (antiga seu d'Aidima), que compta amb unes naus que compleixen les condicions adequades per a l'emmagatzemament del vi. La bodega serà, de fet, el primer projecte que constituirà el viver d'empreses que es crearà dins del Centre de Desenvolupament.

AUGMENTEN LES APORTACIONS PER AL RECICLATGE

text i foto NATÀLIA SANZ

La xarxa de ecoparcs del Consorci de Residus Castelló Nord ha rebut més de 70.000 aportacions de residus de particulars per a ser reciclats en els últims sis mesos.

Aquestes contribucions s'han portat a terme per part dels veïns de la zona nord de la província de Castelló en els 24 ecoparcs fixos i 6 mòbils posats a la seua disposició per a aquest fi. El diputat de Medi ambient, Mario Gacía, ha destacat que "la línia estratègica portada a terme pel consorci ha estat efectiva. Aquesta s'ha centrat en la millora del reciclatge a la zona a través tres vessants de treball: la construcció d'una xarxa global de ecoparcs fixos, la creació de noves rutes de ecoparcs mòbils i el desenvolupament de la campanya de foment de reciclatge". En primer lloc, s'ha enfortit el servei amb la construcció de la xarxa global de ecoparcs fixos, perquè tots els veïns pogueren tenir accés a un pròxim on reciclar; en segon, i de forma complementària, s'han ampliat les rutes de ecoparcs mòbils, fonamentals per a donar servei eficient en els nuclis poblacionals més menuts; finalment, ha impulsat la campanya "Si + recicles, - pagues" de foment del reciclatge a través del lliurament de 'targetes verdes' amb les quals premiar amb descomptes a les persones que més reciclen. "Des de la posada en marxa del nou servei de gestió de



ecoparcs, s'han intensificat les campanyes de sensibilització i conscienciació ciutadana, i això al costat dels nous serveis que prestem ha donat els seus fruits en grandària i nombre d'aportacions" ha declarat el responsable provincial de Medi ambient. "Cal felicitar-se per aquest assoliment i seguir treballant dur per a donar el millor servei als ciutadans al millor preu. És el camí de la gestió socialment i mediambientalment responsable", ha conclòs.

UPyD a Benicarló

text NATÀLIA SANZ

UPyD té intenció d'implantar-se en Benicarló. I per donar-se a conèixer, ha traslladat a una delegació al nostre municipi. Una taula informativa va servir per desenvolupar una nova iniciativa en el marc de la seua campanya d'expansió per la província de Castelló.

La cita pretenia constituir una oportunitat per a donar a conèixer les accions que el partit a porta a terme. Segons va explicar Antonio Ramón Talamantes, delegat provincial de

UPyD en la província, la formació ja compta amb quasi un centenar d'afiliats i simpatitzants i l'objectiu que s'han marcat de cara a les pròximes eleccions municipals és poder presentar candidatura en totes les ciutats de Castelló.

"Necessitem ampliar la nostra borsa d'afiliats i poder presentar llistes en tots els municipis de la província, entre ells Benicarló, ja que el candidat o candidata haurà de ser un afiliat, tenint en compte que funcionem a través de primàries", va indicar. En aquest sentit, consideren que el partit de Rosa Díez representa una alternativa al ventall polític actual atès que "existeix molt descontentament i la gent vol idees noves, i sobretot una gestió eficaç i transparent".

Segona edició del "Desdejunis-Networking del Baix Maestrat"

text REDACCIÓ

Davant la bona acollida de la primera edició dels "Desdejunis contra la crisi del Baix Maestrat", que es va tindre lloc el passat 29 de juny als locals de la Cambra Agrària de Benicarló, arriba la seua segona edició. En aquesta ocasió, però, Javier Moreno ens proposa el tema "Com reduir costos a l'empresa?".

A més, en aquesta nova edició s'incorpora el Networking, una potent ferramenta per al foment de les relacions entre empreses. Per suposat la iniciativa segueix sent gratuïta i sense ànim de lucre. El desdejuni tindrà una durada aproximada d'una hora i mitja i es realitzarà en dos fases. La

primera sota el format de col·loqui/debat, en la qual es donaran pautes per a la reducció de costos. La segona fase, voluntària, en la qual les empreses assistents disposaran d'un minut per a presentar la seua empresa als participants i de 15 minuts, en acabar, per a l'intercanvi de targetes.

Amb aquesta edició es pretén, a més de crear un fòrum de debat sobre el tema proposat, generar interacció i sinergies entre els participants. Atès el format, el nombre màxim de participants està limitat a 15, per tal d'aconseguir un òptim funcionament. El Desdejuni-Networking es realitzarà als baixos de la Cambra Agrària el pròxim 1 de febrer de 2013, a les 9.00 del matí. Per participar-hi, cal inscriure's enviant un correu electrònic a javier.moreno@gestionavanzada.es, indicant el nom del participant, l'empresa i el càrrec.

TRENCAMENTS FÍSICS I ESQUINÇADES INTERIORS

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

1 – I – 2013

Començament d'any al cine, la pel·lícula elegida és "De óxido y hueso" la darrera de Jacques Audiard, on un home ha de fer-se càrrec del seu fill a qui quasi no coneix, no té feina i es refugia a casa de la seua germana que viu a la Costa Brava, aconsegueix un treball com a guàrdia de seguretat en una discoteca on coneix una xica que treballa en un parc aquàtic com a domadora d'orques, un accident de treball la deixa sense cames i comencen una relació que canviarà les seues vides.

La pel·lícula ens transporta al costat amarg de la crisi que viu Europa, el personatge protagonista no té per menjar i ha de regirar entre les escombraries quan el seu fill li diu que té gana, la seua germana que l'acull a casa aprofita els iogurts caducats del supermercat on treballa. És un submón que s'amaga darrera el paisatge d'opulència d'aquesta regió francesa. Però tot i això trobem un costat positiu amb la solidaritat familiar i els grups d'amics.

El protagonista masculí protagonitzat per Matthias Schoenaerts (Alí) és una persona indolent, que abandona les seues responsabilitats paternals en la seua germana, participa en combats de boxa il·legals, treballa d'agent de seguretat i col·labora en la col·locació d'unes càmeres per a delatar els treballadors, això últim el separa de la seua germana. Quan la xica (Stéphanie), interpretada per una esplèndida Marion Cotillard, perd les cames es queda sola i li demana ajuda, llavors li fa costat, primer és amic, després inicia una relació sexual, però la falta de delicadesa cap a ella els separa.

Una el·lipsi temporal en presenta Alí que ha començat una carrera de boxador professional, la única feina que sap fer, i reconciliat amb la família, però un nou incident desgraciat està a punt de portar-lo una altra vegada a la vora del precipici, finalment se'n surt i un missatge al mòbil de Stéphanie "T'estimo" posa fi a la pel·lícula.

"De óxido y de hueso" és un relat dur de trencaments



físics i esquinçades interiors, en un món cada vegada més cruel per a totes les persones que no siguen riques ni poderoses. Però també obre un espai a l'optimisme a superar aquesta situació mitjançant la lluita, la solidaritat i l'amor.

2 – I – 2013

Viatge en tren cap a Benicarló, durant el trajecte continuo la lectura de "Victus" l'extensa novel·la d'Albert Sánchez Piñol, que fa dies que tinc començada, en la qual se'ns narra el conflicte de la guerra de Successió a la corona d'Espanya a la mort del darrer rei de la casa d'Àustria sense descendència, conflicte internacional que acabarà amb la derrota de Catalunya l'onze de setembre de 1714.

La novel·la abunda en episodis d'una gran crueltat, en què la vida de les persones no val res i uns i altres es maten sense mirament. Penso en la trista història d'aquesta vella Península en què la gent ha vingut matant-se sistemàticament al llarg dels segles, després vindrien les guerres carlines, els continus alçaments militars del segle XIX, les guerres colonials, la guerra del 36, els quaranta anys de dictadura franquista. Ja ho diu el poeta Gil de Biedma, *la historia más triste de todas las historias es la historia de España, porque siempre acaba mal*. Aquests trenta anys que hem anat convivint més o menys bé, malgrat tot, és un fet del que hem d'estar orgullosos.



Recursos humans

text JOAN HERAS

Ahir vaig parlar amb un bon amic de Madrid. Havíem de resoldre alguns detalls logístics de la nostra estada, el proper cap de setmana, a la bonica i sempre interessant Villa. No diré allò que sovint es diu de París: "és una ciutat meravellosa, llàstima dels parisencs". Madrid té, com tota gran ciutat, un encant, un poder d'atracció, un univers de sorpreses. Per a mi, Madrid no té res a veure amb els lleons que guarden gelosos els qui parlen de democràcia i els protegeixen dels qui, al carrer, demanen i defensen autèntica democràcia. Madrid no és, per a mi, l'escenari on es mouen les cúpules de partits i governants que defensen aferrissadament la unitat indissoluble de la seva pàtria ni és la ciutat de massa projectes urbanístics de gust faraònic i megalòman. Per a mi Madrid no és la ciutat que acull amb passió la desfilada militar del 12 d'Octubre ni la caverna mediàtica que bull en les redaccions de diaris, ràdios i televisions. Per a mi Madrid és la ciutat del necessari Callejón del Gato i a on cal treure's el crani davant dels miralls que ens presenten la nostra pròpia realitat deformada i amb gust d'esperpent, és la ciutat d'hores intenses de reunions en uns locals del carrer Atocha on fa ja molts anys –quan s'encetava la transició– hi van assassinar uns advocats laboralistes, és la ciutat on hi arribes ple de son després d'un viatge en un dels pocs trens de nit que no han suprimit, és la ciutat de postes de sol càlides unes tardes de dissabte viscudes al barri de herrera oria, és la quietud certa –i caram, no és un tòpic– de certs racons del Retiro, és la ciutat que fa d'escenari real de la bellíssima Knoche de guerra en el museo del Prado de Rafael Alberti muntada amb exquisida delicadesa per Ricard Salvat, és la ciutat de més d'un milió de morts vius en plena postguerra i en ple temps de silenci.

El meu amic, però, no em parla de la ciutat sinó dels responsables polítics que la governen –o potser hauríem de dir que la desgovernen? Des de fa força anys, després d'unes oposicions intenses, el meu amic treballa a la Casa Gran de la Villa i en coneix bé els mecanismes. M'explica que la senyora Botella no para de fer canvis i més canvis en el seu equip amb l'objectiu d'esborrar del mapa definitivament els seguidors i camarades de l'antic alcalde –ara esdevingut ministre i que ha cremat amb pocs mesos la seva imatge de sector progressista dins l'extrema dreta. Aquests constants canvis, aquesta deriva immensa sense rumb i no només moguda per interessos personals i de sector del PP, ha arribat a nivells terribles arran de la tragèdia i de la negligència del Madrid Arena que ha deixat la tristesa en forma de mort de cinc noies. Però està clar que el desastre organitzatiu, els canvis constants de persones al capdavant de seccions i departaments, és una pràctica que ve de lluny i que consolida un grau d'ineficàcia immens. El meu amic m'explica que hi ha treballadors públics que passen dies

Frnteres



sense saber quina és la seva feina, sense saber a quin departament concret han de treballar. I tot això amanit amb caps que fugen com les rates dels seus llocs de responsabilitat –perquè els han decapitat o perquè trepen a un altre lloc més sucós– sense ni acomiadar-se del personal amb qui han treballat durant uns mesos.

El meu amic està –no sé com dir-ho exactament– preocupat, desanimat, empenyat, decebut perquè constata la misèria tan gran dels nostres governants que només prioritzen els seus interessos personals i de partit– o de sector de partit– i que, contra allò que proclamen, els importa un rave el que realment passi a la ciutat. Aquest sentiment el tenim tots els qui treballem per un organisme públic i avui encara tenim la sort de tenir feina. Sembla evident que els recursos humans és la força més gran de tota empresa, sigui pública o privada. Així doncs, per què a la pràctica es valora tan poc la feina de les persones, per què es fa perdre tant de temps i energies en tantes coses inútils, perquè no hi ha una mica d'honestedat i responsabilitat en els nostres governants –siguin de l'administració que siguin– i aprofitin i rentabilitzin al màxim allò de més valuós de què disposen?

Aquest cap de setmana parlarem de tot això i de moltes altres coses amb el meu amic mentre vivim el fred d'un Madrid de ple hivern.

El taller de paraules de l'IES Coromines: Boca-volar-hi

El *Boca-volar-hi* és el nou registre de paraules creat per l'alumnat de Taller de Valencià de 2n d'ESO de l'IES Joan Coromines. Aquest nou registre de paraules s'ha creat a partir d'una tasca de recerca i creació. La recerca s'ha fet en els cervells d'aquests i aquestes intrèpids i intrèpides alumnes. La creació s'ha produït després de molta paciència, un poc de concentració i treball. Es tracta de crear noves paraules a partir de síl·labes de paraules ja existents i redactar una definició imaginada. Amb aquest treball ens ho hem passat molt bé i esperem que us agrade. Cada setmana us anirem presentant un autor amb el seguit de paraules noves que ha tret a la llum.

Ainhoa

PATICLE: és la sensació de quan estàs menjant xiclet i et fa mal la panxa. Aquesta sensació solament t'agafa en els dies de pluja o quan menges xiclet. Fa que et fiques a suar i tingues fred. La primera vegada que es va escoltar la paraula "paticle" va ser quan era l'any 1979 i el xiquets feien bufes amb el xicles i dins de la bufa hi havia una mosca viva.

DILLENA: és una ciutat petita que està en un raconet de Viena. Es van donar compte de que existia quan una família portuguesa que vivia a Viena volia conèixer més parts del món, quan anaven amb el cotxe sortint de Viena, de sobte el GPS es va apagar i es tornar a encendre dient que era una part desconeguda. I així es van donar compte que existia aquesta nova part del món. Es va descobrir al segle II quan hi

havia uns cotxes molt antics i uns GPS de primera generació molt rudimentaris.

TAMÓS: és una sabata gegant que tenen penjada en l'esquena els presos i quan fan alguna cosa amb malícia automàticament la sabata fa que el pres vincle l'esquena i la sabata gegant li dóna un cop en tot el cul. Aquest cop dóna sensació de rampa.

GENEJO: és una malaltia que consisteix en què et passes tot el dia rient sense parar. Fins que et faça molt de mal la panxa. Es va descobrir al segle II.

AIMENT: és quan una persona diu "que no" amb el cap i se queda enganxada tota l'estona dient "que no" amb el cap. Aquest "aiment" li va passar a un home fa dues setmanes.

(Continuarà la propera setmana)

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text



Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

EDITORIAL



867

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Coca de Sant Antoni al ritme de carxofa benicarlanda**

En estos dies on s'entremesclen el sabor tradicional de Sant Antoni amb la nostra preuada hortalissa, aquesta seria la nostra proposta gastronòmica de pinxo imaginari per a delectar-nos amb aquests dos sabors tan nostres. Ara només és qüestió que algú li done forma. Seria el pinxo de La Veu.

Certament, no podem més que felicitar-nos perquè aquesta festa tan tradicional i tan nostra com és Sant Antoni, servisca de avantsala a l'altra festa, la de la carxofa, culinària per antonomàsia, que enguany arriba a la seua vintena edició.

I així, amb el pòsit que han deixat aquests dènou anys passats ara ens endinsem altra volta amb un nou aniversari de la carxofa, el vinté, que, com els anteriors, segur, acabarà delectant-nos a tots amb el seus efluis senzills però alhora intensos i variats. És, simplement, la carxofa de Benicarló.

Com hem volgut expressar amb el nostre pinxo imaginari conjunim tradició, varietat, gust i, sobretot, benicarlandisme. El mateix que inspira i transmet qui,



enguany, rebrà la seua màxima distinció, la Carxofa d'Or, en aquesta edició tan especial, la vintena, el nostre benicarlando més reconegut Àngel "Pitxi" Alonso.

I ara toca, durant dos setmanes, començar a anar de pinxos pels trenta-vuit establiments que enguany formen la Ruta del Pinxo per a gaudir de totes les varietats que el seus restauradors ens ofereixen. I com no, posteriorment, tancar la ruta amb un bon àpat en qualsevol dels restaurants que seran la continuació, durant un més, d'aquestes intenses Jornades Gastronòmiques.

Esperem siga del seu gust!

CARXOFA I PANISSOLA



Carxofa: per al nostre maquetador, que també s'ho mereix per com el fem partir cada setmana a La Veu enviant-li les coses tard, Jesús Maestro, però ara pel seu nou llibre, *Quebradero*, recentment publicat per Onada. Enhorabona!



Panissola: tanta faena tenen els municipals? Tant cansats estant que no poden pegar quatre passes i han d'aparcar damunt de la plaça de la constitució? Mira que tenen barra! A més d'estar prohibit (per a tots) fa molt mal efecte. Ells no se n'adonen: l'amo no xafe mai el sembrar i ells, com porten pistola, es pensen que són els amos del poble. Un bon grapat de panissoles. I no cal parlar-ne del que pense la gent d'ells ... així no!

laveubenicarlo@terra.es

[twitter:@Elstafaners](https://twitter.com/Elstafaners)



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport



COL·LABORA

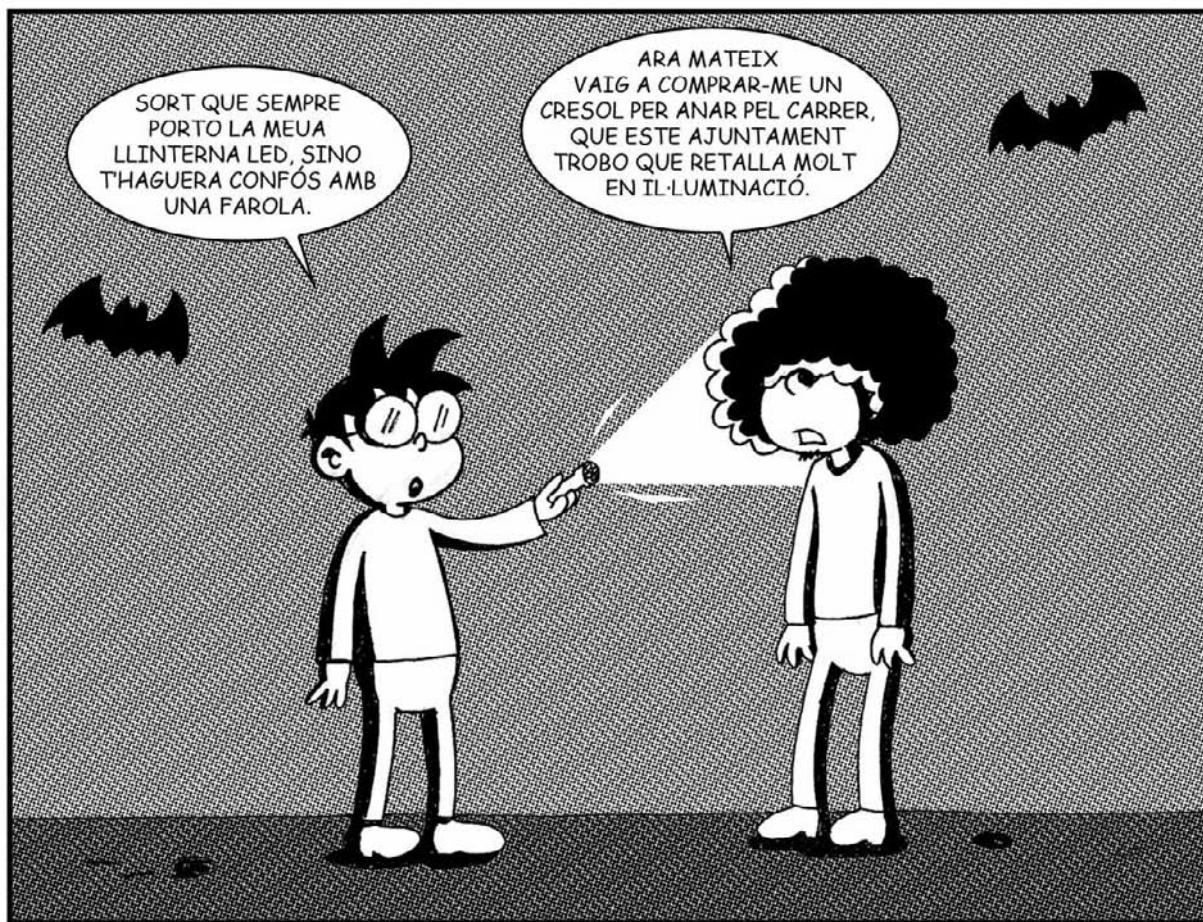
Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA



EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Si vols llum barata... compra't un cresol"



Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

LA FILOXERA

MAGAZINE

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



EL BENICARLÓ UNDERGROUND

No en podem fer calendari

El bonic i espectacular calendari que ha fet enguany la nostra Caixa Rural té alguna errada important. Per exemple, el dia de sant Gregori no apareix assenyalat com a festiu i, a més es diu que és el dia de l'Ascensió del Senyor, però deu ser el de l'ascensió a l'ermita del senyor sant Gregori. Per a nosaltres sant Gregori hauria de ser més important! A que sí?

OVNI

De vegades els tafaners trobem coses curioses i en aquesta ocasió no ho pot ser menys. Doncs resulta que hem vist al facebook que corre per internet una fotografia de Peníscola on es veu, segons conta qui la va fer, un puntet a la foto (que vos indiquem amb un triangle) que diu qui la va tirar que quan la va fer allí no hi havia res de res. Bé, o almenys no ho va vore amb

text LA COLLA DE TAFANERS



l'objectiu. No res, un OVNI, ni més ni menys, comenta. De tota manera, amb aquesta foto, una cagada de mosca segurament faria el mateix paper a l'objectiu. Així i tot, segons sembla, ja s'han posat en contacte amb els de "cuarto milenio" i amb la unitat de delictes fiscals de la policia per intentar d'esbrinar què era. Una cosa sí és ben certa... l'exèrcit no va enviar cap caça per a comprovar-ho.

Mar Xic-art

El dia de cap d'any, un tafaner que havia menjat i begut massa la nit anterior va decidir anar a cremar calories passejant-se per la vora de la Mar Xica. Quina sorpresa va tindre quan en arribar aproximadament a l'altura de la caseta dels socorristes es va trobar amb les boniques escultures que apareixen a la fotografia. Qui n'havia sigut l'artista? De ben segur que allò no era cosa d'algun borratxo de la nit anterior perquè les pedretes estaven posades amb cura i paciència i, sobretot, amb una clara vocació estètica. L'exposició a l'aire lliure va durar tan sols dos dies perquè, suposem, allò devia ser massa temptador per a qualsevol jove amb ímpetus destructius.

Tafaners obsolets

I parlant de l'art de la foto de dalt, cal dir que per arribar ací, ha hagut de fer més camí que l'ovni de Peníscola. Resulta, com és prou evident, que d'això de les noves tecnologies la Colla no n'entén massa, que el tafaner que la va fer li va enviar un missatge al mòbil a un altre perquè li expliqués com s'ho havia de fer per traure-la i fer-la arribar ací a la redacció. Així que amb més quilòmetres de senyal que un satèl·lit, ha anat passant d'un mòbil a un altre fins a que ha estat descarregada en una memòria. Després, un cop a l'ordinador, ha sigut el torn del facebook, com diuen els més jòvens de la redacció, "l'han pujat al feis", l'han tornada a descarregar a l'ordinador, l'han llevat del feis i l'hem rebuda els tafaners. Osti tu, quin embolic! Certament, ho fem difícil però... no en podem fer més.

Benicarló a la palpa

Osti tu com els ha agafat als de Mariano del nostre poble per estalviar. Des que s'ha instaurat la moda de les retallades, fins i tot als fanals els ha tocat tisorada. I és que



LLOA 2013

Benvinguts tots a la festa,
a la foguera i la torrà,
jo m'aclariré bé la veu
ara que em toca recitar.

Una lloa vos cantaré,
com mana la tradició,
amb tantes coses a dir...
no responc de l'extensió.

Pel que fa al nostre gremi
hem d'estar amb l'ull despert;
ja ha esmolat bé les tisoires
un ministre que es diu Wert.

Rebaixes en educació,
tot al 50 per cent,
i encara anirem a menys
amb la nova llei d'ensenyament.

Natros només demanem
treballar amb dignitat,
ensenyament públic, de qualitat,
i...per què no? En valencià!

Defensem allò que és nostre
amb respecte i consideració,
però pensen a Madrid
que els fem una conspiració.

Felip V ja xalava
veient Xàtiva cremant;
l'actual Borbó ara xala
anant a caçar elefants.

Igual que un vell dictador
vol ser jefe d'un gran estat;
hauria de començar
per entendre la diversitat.
Mireu el futur que ens ve:
els catalans, tots contents,
volen ser independents;
el País Valencià s'enfonsa
i els valencians... indiferents!

Pare Sant Antoni,
mireu quina situació!
però no penseu que a Benicarló
les coses funcionen millor.

Els del Consell Escolar del poble
poden anar ben a soles;
molts volien que demà
estigueren obertes les escoles.

A l'octubre es vestiren de gala
les màximes autoritats
per inaugurar una plaça
amb el President de la Generalitat.

La Plaça Mossén Tomàs,
així la van batejar;
si el capellà alçara el cap,
què diria d'aquell herbassar?

Així està el panorama,
l'any que ve ens retrobarem,
si hem de criticar més coses,
no ho dubteu, no callarem!

Amb això acabo la lloa,
gràcies per haver-me escoltat,
que continue la festa
del Pare Sant Antoni Abat!

VISCA SANT ANTONI!

Una Benicarlanda

ESPAIS (DES)PROTEGITS

La pretensió d'exhibir –no serà per falta de cartells publicitaris a vora carretera- espais naturals, com el del barranc d'Alcalà, quan travessa la carretera de Peníscola i dona lloc a un "espai natural" –i brut- a tocar a la mar, queda en evidència en comprovar-se la deixadesa general i crònica, què es mostra als passejants i al turisme local i estranger.

Efectivament, tot l'estiu –i tot l'any- els pobres ànecs que hi sobreviuen es mouen enmig de tota classe de deixalles –bombones, pots, llaunes, plàstics, ampolles i un llarg etcètera- sense que els dos "titulars" de l'espai –diputació i ajuntament, segons "resa" el rètol- es preocupen, el més mínim, de netejar-ho –i d'instar als ciutadans a mantindre-ho net-.

I si no fora prou, l'indret del costat amb fileres de moreres plantades, apareix també abandonat i amb les poques palmeres que hi havia, mortes i seques, sense cap manteniment ni neteja i ni tan sols amb un banquet per a descans del públic.

Així, una vegada més, la "marca" *Benicarló* –com la pretesa "marca" *España* de Rajoy- dona una imatge penosa de desídia i abandó, quan no directament tercermundista.

Encara com segons l'eslogan dels "populars", *estem en buenas manos*. Quina barra!

PASSOS ZEBRA (ESBORRATS)

Creuar els carrers de Benicarló ha esdevingut un perill. Els passos zebra de mig poble estan esborrats i a prou penes es veuen, motiu pel qual els peatons es juguen la vida cada vegada que travessen el carrer. La situació és especialment perillosa a l'avinguda de Jacinto Benavente, que concentra una part important del trànsit rodat i per on passen vehicles els conductors dels quals no són del poble i no poden "endevinar" l'existència dels tals passos zebra.

La pregunta és doble:

1. Als sis anys transcorreguts del mandat "popular" a l'ajuntament de Benicarló, quants en faran falta més –d'anys- per senyalitzar els passos zebra de la majoria de carrers del poble?

2. Tan greu és la situació econòmica del consistori, que no disposen d'uns euros per comprar uns quants pots de pintura blanca? Si de cas, es podria fer una col·lecta "popular".

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

Reprodueixo el titular del tema de la setmana: "Els benicarlandos es fan emprenedors per eixir de la crisi". Aquestes paraules reconec que em provoquen un cert neguit. És que fins ara no ho hem sigut d'emprenedors? És més, què camanti és això d'un emprenedor? En un principi el vocable, no sé per què, m'evoca la figura d'un bou. Sí, sí, d'un bou brau, d'aqueixos que escometen sense cap ni ulls contra tot allò que es pose al davant. No deu ser això. Quan érem menuts déiem allò de "si t'agarro te faig un cigarro i si t'emprenc te faig un tren" (?). També de vegades ens vénen ganes d'emprenere algú i dir-li el que fa el cas en general d'una manera irada. Però suposo que quan es parla que el personal s'ha de fer emprenedor no es vol dir que ha d'investir com un jò nec, ni que ha de convertir algú en un comboi ferroviari ni que necessàriament s'ha de barallar amb un o altre. Entenc que el significat que adquireix el mot en les actuals circumstàncies socials fa referència al fet que hom ha de ser capaç de sortir al carrer a buscar-se la vida pel seu compte. Que siga competitiu i competidor. Tira, que campe qui puga! Em fa temor això, senyora Garcia, què vol que li diga? Tots estem preparats per poder-nos-en sortir sense més ajut que el nostre coratge i les ganes de treballar? No, sé que no. Darrere la parauleta endevino un missatge subliminal: espavila't, emprén, que si no ja voràs com les passaràs de putes que això de l'estat del benestar s'ha acabat. Qui vulga metges que se'ls pague; qui vulga escoles, que se les pague; qui vulga carreteres, que se les pague.

Un altre mot que aquests dies –aquests anys vull dir, ja ho sap– competeix amb "emprenedor" és "reinventar-se". Sí, tots ens hem de "reinventar". He buscat el verb al diccionari i, òbviament, no l'he trobat.

convertit, no són rendibles les cometes).

Vull entendre que reinventar-se deu voler dir fer un canvi profund en la nostra escala de valors. No se m'acut res més. No estic, a la meua edat, per experiments. A més, ja ho va dir aquell senyor del 98: "¡Que inventen ellos!" Sí, de veritat que haurem d'anar fent-nos un pensament. Ens haurem de reinventar. Haurem d'anar pensant que hem de deixar de ser aquests éssers tan abúlics i apàtics a qui tant se'ns en fot que ens tracten com a imbècils. Potser seria hora de començar a sortir al carrer (no només metafòricament com devia proposar el poeta) i no callar davant de tant de desgavell. No podem permetre que es jugue amb a sanitat ni amb l'ensenyament ni amb el pa de la gent. No podem permetre que, a no ser que siguem uns ineptes, a l'ajuntament Benicarló s'haja de pagar un milió i mig d'euros a una empresa privada per deixadesa d'algú i ningú pregunte ni diga res. No podem permetre, com a poble, que ens acaben de soterrar la llengua i el patrimoni. Que es faça malbé per sempre més el nostre paisatge com si no tinguérem fills amb dret a



Què vol dir "reinventar-se"? Ens hem de "reinventar"! Reinventar! Que potser algú tenia la patent nostra i ara li l'han treta i hem de ser nosaltres mateixos els qui haurem de cobrar els royaltis que "autogenerem" (aquesta me l'he inventada jo!) pel nostre "reinvent"? Atés que cap recull lèxic dels que conec en dóna una definició trobo que em podria jo mateix fer "emprenedor" i "reinventar-me" i inventar-me (o reinventar-me) un significat de reinventar (ja fa estona que m'he cansat de posar cometes; aquesta és una nova iniciativa del nou ser emprenedor en què m'he

gadir-lo. Que hi haja tant i tant de polític i emprenedor manifestament lladre i que no entren a la presó més que quatre pelacanyes... Per tant, ens hem de reinventar com a col·lectiu. Però també com a individus. Cada dia, si cap, estem més idiotitzats i necessitem més i més coses materials per viure, per malviure. Li ho vaig dir la setmana passada, senyora Garcia. Les coses més importants i boniques de la vida són de bades. Sí, perquè no poden fer pagar encara per vore sortir el sol o per estar enamorat. O per dormir. O perquè a un no li faça mal un queixal. Adéu.

PROMOCIÓ NÀUTICA PER A BENICARLÓ I PENÍSCOLA

text NATÀLIA SANZ

El Club de Producte Nàutic Benicarló-Peníscola ha presentat una plataforma des d'on els clients podran reservar i comprar els paquets i productes turístics als empresaris d'ambdues ciutats que participen en aquest projecte. L'actuació s'emmarca en el Pla de Competitivitat Turística que ambdues ciutats han desenvolupat durant els últims dos anys. El Club de Producte Nàutic és una eina de gestió mitjançant la qual un grup d'empreses de Benicarló i Peníscola han acordat treballar i col·laborar juntes per a desenvolupar, per a un segment específic de mercat, nous productes o incrementar el valor dels productes ja existents en la destinació. L'objectiu és comercialitzar l'oferta i arribar al major nombre de turistes potencials a través de tour operadors internacionals. La creació del Club de Producte Nàutic és una de les actuacions previstes en el Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola: producte nàutic. En el cas de Benicarló és la primera ocasió que els

empresaris turístics del municipi s'uneixen per a treballar de manera conjunta en la comercialització dels seus productes turístics.

El pla de competitivitat té una dotació econòmica de 2.300.001 euros, dividits en quatre anualitats, que aniran destinats a promocionar el producte nàutic de les dues ciutats a través d'accions com la potenciació de rutes submarines i creació d'una ruta panoràmica litoral des de Benicarló a Peníscola o la millora i ampliació de les balises de les platges que permeten una millorar pràctica de les diverses activitats esportives nàutiques. Cap recordar que el turisme nàutic a Espanya va atraure a més de 2 milions de turistes en 2010, xifra que representa un 9,2% més que en 2009. La despesa d'aquest turisme va ser de 2.000 milions d'euros, un increment del 8,4% més que l'any anterior. És per això que els esforços dels empresaris d'ambdues localitats s'han centrat al llarg dels últims anys en el desenvolupament d'accions promocionals destinades a la potenciació i captació d'aquest tipus de turisme.

La regidoria d'esports acabarà en breu un estudi d'hàbits i tendències esportives

text VICENT FERRER

El regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, Joaquín Pérez Ollo, acompanyat del tècnic municipal de l'àrea, ha donat a conèixer que s'està analitzant la realitat esportiva de la ciutat mitjançant una àmplia enquesta que estarà acabada a finals de març.

La regidoria d'Esports va iniciar a final del passat mes de novembre un estudi sobre la demanda i tendències esportives de Benicarló per analitzar els hàbits i les necessitats esportives de la ciutadania. Els resultats de l'estudi serviran per al futur Pla Estratègic Municipal d'Esports.

Conèixer la realitat esportiva del municipi i adaptar les actuacions de la regidoria d'Esports a les necessitats de la ciutadania són dues dels principals objectius de l'estudi, que s'està realitzat sobre una mostra de 836 enquestats, que aportarà informació sobre el tipus de pràctiques esportives

que realitzen els benicarlandos, els motius per a la pràctica esportiva, la valoració sobre les instal·lacions esportives o la seua opinió sobre els programes esportives municipals, entre uns altres.

Les dades procedents de l'estudi serviran per a ajustar les actuacions de l'Ajuntament en matèria esportiva a les demandes de la ciutadania i per a buscar nous models de gestió més flexibles, que s'adaptin a la precària situació econòmica actual i que permeten donar respostes més eficients a una demanda esportiva que no para de créixer.

L'estudi, que forma part del Pla Estratègic Municipal d'Esports, també servirà per a comprovar si les demandes dels benicarlandos es corresponen amb les dades a nivell nacional que publica cada cinc anys el Consejo Superior de Deportes, on es constata que un 40% de la població practica esport. La majoria, segons aquestes dades, ho fan per motius recreatius, d'oci i de salut, ja que només un 24% dels que practiquen algun esport ho fan de manera federada.



NOVA VICTÒRIA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ara mateix m'acabo d'assabentar del resultat del partit que el meu estimat equip, el Club Deportivo Benicarló, va verificar diumenge passat al camp d'una simpàtica ciutat de l'Horta valenciana anomenada Massamagrell. Si tenim en compte que avui ja és dimarts es podria pensar que això meu és una irresponsabilitat i una constatada manca de professionalitat que diu poques coses a favor de la meua afició al futbol. Però malgrat tot, les coses no són així. Jo ja sabia que el meu equip havia guanyat, però no coneixia el resultat final. Per això vaig pensar que el dia que em posara a escriure al respecte, ja ho miraria a una pàgina uep de notícies del nostre poble. Així ha seguit. He vist una crònica del meu amic Vicent Ferrer i també he pogut constatar que ell no va presenciar in situ el matx. Ja sol passar això, ja. A vore qui és el xulo que se'n va un diumenge pel matí a un poble que està al costat de València a vore un partit de futbol. Jo tampoc.

El resultat final no podia ser més contundent, perquè els nostres es van imposar amb una claredat meridiana pel resultat de zero a tres. Potser es pot pensar que va ser un partit fàcil perquè els nostres rivals són els que ocupaven i ocupen el lloc més baix de la classificació. Ni jo ni Vicent podem parlar del que van fer els nostres jugadors, però pel que sembla, va ser un patit molt seriós en defensa i, tot i que la primera part va acabar amb el mateix resultat amb el que va començar el partit, vam tindre dues o tres ocasions clares de gol. A la segona part la justícia va tornar a ser la protagonista i el partit va acabar com va acabar, amb un resultat que reflectia allò que es va veure sobre el terreny de joc.

Cal destacar que amb aquest partit s'ha encetat la segona volta del campionat i ens hem col·locat al lloc onzè de la classificació, a cinc punts de la zona de descens i a tres punts del vuitè lloc. Podríem dir que la segona volta comença amb bones perspectives i amb possibilitat d'optar a coses millors de les viscudes fins ara. Va debutar el nou fitxatge, procedent del Masnou, Dani Tacón que va marcar el segon gol. Vull dir que va debutar en partit oficial, perquè ja va jugar el partit amistós conta La Cava que es va celebrar a finals de desembre.

He intentat esbrinar una mica l'etimologia de la paraula Massamagrell, i he trobat sucoses i interessants informacions. En primer lloc vull deixar clar que el nom d'aquesta afable població no té res a vore amb l'actual president de la generalitat de Catalunya, que ens vol deixar de la mà per a que financem tots sols els grans projectes de la dreta cavernícola i espanyola. Endavant, que per això nosaltres som els que ofrenem glòries, perquè si hi ha una cosa de la que nosaltres anem sobrats, som les glòries. Així gloriarem i els glorificarem a tots. Com anava dient, i veient que cada vegada estic més a prop de la fi de la fulla i això vol dir que estic a punt d'acabar, ara els faré un petit resum de l'origen d'aquest graciós topònim. Segons que he pogut esbrinar fent algunes trucades al poble en qüestió, i ajuntant totes les versions, es



Ara els faré un petit resum de l'origen d'aquest graciós topònim. Segons que he pogut esbrinar fent algunes trucades al poble en qüestió, i ajuntant totes les versions, es veu que hi havia un xicot al poble que li deien Tomàs i que es va enamorar d'una xicota que li deien Amparin. La gent del poble, que llavors no tenia nom perquè els de l'institut cartogràfic de l'exèrcit encara no havien passat, en cridar al xicot feien èmfasi i posaven tot l'accent a la segona síl·laba del seu nom...

veu que hi havia un xicot al poble que li deien Tomàs i que es va enamorar d'una xicota que li deien Amparin. La gent del poble, que llavors no tenia nom perquè els de l'institut cartogràfic de l'exèrcit encara no havien passat, en cridar al xicot feien èmfasi i posaven tot l'accent a la segona síl·laba del seu nom. El mateix feien amb el nom de la xicota. Llavors van arribar al poble els tècnics de la institució abans esmentada. Un d'ells, natural d'un poble perdut a la meseta castellana, li va preguntar a un natiu "¿cómo se llama este pueblo?". Òbviament el natiu no va entendre la pregunta perquè no en tenia ni idea de la llengua amb la qual se li van adreçar. Ningú no sap quina va ser l'expressió que va sortir de la boca del natiu, però les fonts més fiables parlen de paraules malsonants i de paraules amables. Es veu que d'aquesta barreja i de l'evolució del vocable, va sortir el nom. Jo no em crec res.

El proper diumenge rebem al nostre camp el sempre perillós Albuixec, que té un punt més que nosaltres.

Volia escriure de més coses, però ja està bé. Quin avorriment de pàgina.

SEGON CONTROL CATEGORIA MÀSTER A BENICARLÓ

text i fotos CNB

El passat dissabte 12 va tindre lloc a la piscina municipal de Benicarló el segon control de la categoria MÀSTER de la temporada actual.

Un total de 120 nedadors veterans, representant a 8 clubs, es llençaren a la piscina per a demostrar que no han perdut eixa il·lusió que cal tindre per a entrenar i competir dintre d'aquest fantàstic esport.

La secció Màster del club Natació Benicarló, dirigida per la seua entrenadora Myriam Martínez, presentà un equip format per 16 nedadors: Carla Cornelles, Inma Cerdà, Marcos Fuente, José Joaquín Dieste, Vicent Prats, Alexandre López, José Luís Moliner, Gerard Saura, Alicia Gilabert, Sara Marqués, Damián Vidal, Manuel Montserrat, Marina Herrero, José Antonio Adell, Ramsés Gavidia i Blanca Jovaní.

Caldria destacar la victòria de Carla Cornelles als 50



esquena i els segons llocs de Sara Marqués als 100 papallona i 800 lliures; de Marina Herrero als 200 lliures; de José Antonio Adell als 50 braça i d'Alicia Gilabert als 200 esquena.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:
PISCINA MUNICIPAL DE CASTELLÓ CONTROL
PROVINCIAL 4, DIES 19/20 DE GENER 2013



L'equip aleví de handbol d'Alcalà guanya el Trofeu Carxofa de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

El diumenge al matí, es va disputar en el Pavelló Poliesportiu el VIII Torneig d'Handbol Carxofa de Benicarló, que organitza el Club Handbol Benicarló i que des de la seua primera edició està obert per a equips alevins i benjamins,

com una forma de promocionar aquest esport en la comarca. L'equip d'Alcalà de Xivert va ser el guanyador d'aquesta edició, rebent el seu capità, de mans dels regidors d'Esports, Joaquín Pérez Olló, i d'Agricultura Eduardo Arin, el trofeu. En el torneig també van participar els equips de La Jana, Traiguera i el Col·legi Marquès de Benicarló.



Balaguer a punt de pujar al podi al Campionat d'Espanya

text i foto VICENT FERRER

Els dies 12,13 i 14 de gener es va celebrar a la localitat asturiana de Navia, els Campionats d'Espanya de Ciclocròs. El benicarlano José Julián Balaguer va ser seleccionat per la federació valenciana en categoria Màster-50 i aprofitant el viatge també va participar el seu fill Julián Balaguer en la categoria sub-23.

El dissabte a les 10.30 es donava l'eixida a la prova de màster-50 on José Julián va realitzar una gran eixida tot i estar col·locat en tercera línia de graella. Prompte es va col·locar en segona posició després dels primers paranys d'arena; al pas per meta en la primera volta anava l'últim del quintet de cap però en la segona volta ja va veure que els especialistes del fang se li acostaven, encara que en les altres zones recuperava una mica, i al final sols va poder acabar cinquè.

A la tarda, a les 16.00 hores, li va tocar el torn a Julián, que va eixir en l'última fila de la graella amb la dificultat del temps,



atés que durant la prova va estar caent un xàfec que va endurir més encara el circuit. Així, aquest es va fer més pesat per la qual cosa calia estar constantment accelerant la bicicleta que s'enganxava al terra, convertit en un autèntic fanguer. Al final un 32a posició que deixava un bon sabor de boca. Bon paper per tant dels corredors del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló.

XX

aniversari

FESTA DE
LA CARXOFA

Gener i febrer 2013

11 gener19:00 Inauguració de la Festa de la Carxofa 2013
Encesa de garlandes, Pl. De la Constitució**De l'11 al 27 de gener**VI Jornades del Pinxo de la Carxofa
A càrrec de bars i cafeteries de la ciutat**13 gener**XI Caminada pels aljubs del terme
Inscripcions: Cambra Agrària**25 gener**Presentació del llibre
La cuina de la carxofa de Benicarló
19:00 Magatzem de la Mar**26 gener**Torrada popular de carxofes
19:00 C.De Pius XII-Pl. De la Constitució**27 gener**XX Demostració Gastronòmica
12:00 Inauguració.
12:30 Degustació oferida per l'Agrupació de Restauradors
de Benicarló
Lloc: Carrers del centre de la ciutat**26 i 27 gener**De 8:00 a 13:00 Emissió en directe des de Benicarló del
programa de Ràdio Nacional d'Espanya, *No es un día
cualquiera*, dirigit i presentat per Pepa Fernández, a l'IES
Joan Coromines, Ps. Marítim, 5**Del 27 de gener al 28 febrer**XVIII Jornades Gastronòmiques de la Carxofa de Benicarló
A càrrec dels restauradors de la nostra ciutat i comarca